

L'encantada

Jordi Raül Verdú
Dibuixos de **Xiana Teimoy**

Andana
editorial

Un dia calorós d'estiu, Vicent, un llaurador de Planes, finalment havia acabat de segar tota la collita dels seus camps de blat.

Carregà el burret de gra i se n'anà a moldre'l al molí del barranc de l'Encantada.

El camí cap al molí anava per la voreta del riu.
La música que feia l'aigua en caure dels salts
i dels tolls era l'alegria de tots els caminants.

Vicent va descarregar
el blat i va deixar el burret
prop de l'herba fresca
perquè menjara i es
recuperara
de l'esforç.

-Pere, me'n vaig a prendre el bany mentre tu mols el blat i en fas farina -va dir Vicent.
-Vigila, a veure si se t'apareix l'Encantada! -li va respondre el moliner.

-Sí, home, l'Encantada! No conec ningú que l'haja vista mai.

-No t'ho creus? Mon pare coneixia un home a qui se li va aparéixer, Miquel, de Catamarruc. D'això ja deu fer cent anys.
-I què li va fer? Cosquerelles?

-Vicent, no te'n rigues, que qui se'n burla, el dimoni li furga.

-I què li va passar a Miquel, de Catamarruc?